

[Indenrigsministeren]

ske igennem UNHCR, og ofte begge dele. Derudover bygger man jo også på en lang række andre oplysninger.

Der er også mulighed for gennem politiets internationale kontakter, herunder det efterretningsmæssige samarbejde, at indhente oplysninger om eventuelle strafbare forhold.

Jeg har fra Rigspolitichefen fået oplyst, at forespørgsler gennem Interpol i dag alene anvendes med henblik på at fastlægge identiteten for personer, som er uidentificerede. Det gælder bl.a. asylansøgere, som ved indrejsen eller senere indgiver en ansøgning om asyl i Danmark. I disse tilfælde optages fingeraftryk af den pågældende, hvilket der er hjemmel til i udlændingelovens § 40, stk. 2, og på denne baggrund rettes der via Interpol henvendelse til de lande, som man kunne have en forventning om har kendskab til den pågældende.

Der rettes dog aldrig henvendelse til myndighederne i det land, hvori den pågældende angiver at være forfulgt, typisk den pågældendes hjemland. Hvis man kontaktede hjemlandets myndigheder, således at deres opmærksomhed blev henledt på asylansøgeren, ville det efter omstændighederne i sig selv kunne føre til, at der blev etableret et asylgrundlag.

Der er ikke i Interpol opbygget særlige registre, som ville kunne bruges til løsning af den type problemer, som nævnes i begrundelsen for spørgsmålet. Jeg skal dog tilføje, at Interpol i betydeligt omfang anvendes som formidler af internationale retsordninger.

Helge Adam Møller (KF):

Spørgsmålet er jo stillet primært på grund af de oplysninger, der kom frem i sidste uge om, at der her i Danmark bor en egypter, som har fået asyl, og som i Egypten er dømt for medvirken til mordet på Egyptens præsident i 1981, Anwar Sadat. Det fremgår også af de oplysninger, der er kommet – hvis jeg forstod ministerens svar rigtigt nu – at man kun kontakter Interpol, altså det internationale politi, i forbindelse med at finde ud af, hvem personen er, altså vedkommendes identitet. Men mit spørgsmål går på, hvorfor man ikke også kontakter Interpol, i hvert fald når der er en begrundet mistanke, for at få at vide, om en asylansøger er kriminel, har begået alvorlig kriminalitet. Det kan man jo gøre, så vidt jeg ved, uden at kontakte den pågældendes land, for

dér kan jeg godt forstå det, indenrigsministeren sagde.

Så jeg vil gerne have at vide, om regeringen, eller ministeren, ikke synes, det er rimeligt at kontakte Interpol for at få at vide, om det er ansøgninger fra alvorligt kriminelle, man sidder og behandler, og om man eventuelt vil indføre den regel i dansk udlændingelovgivning.

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Jeg har ikke fra rigspolitiet fået den opfattelse, at det, som hr. Helge Adam Møller efterlyser, skulle løse problemet.

Helge Adam Møller (KF):

Nej, men så vil jeg da godt bede ministeren grave videre i sagen og spørge, om det ikke af hensyn til de danske borgere, til os, der bor i Danmark, ville være rimeligt, at man allerede under sagsbehandlingen, når mennesker søger asyl her i Danmark, fandt ud af, om det var folk, der havde begået mord, drab, sædelighedsforbrydelser eller andet. Det må da være en meget væsentlig oplysning at have, og hvis Interpol ligger inde med disse oplysninger, synes jeg bestemt, det ville være meget, meget relevant af hensyn til det land, de eventuelt senere skal have asyl i.

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Jeg synes, hr. Helge Adam Møller får det til at lyde, som om det var det normale, at asylansøgere har begået mord eller andre alvorlige ting. Det er jo ikke tilfældet. Der er tale om, at det er nogle helt specielle tilfælde – hvoraf et enkelt tilfælde i øvrigt nu også har været meget stærkt belyst i den offentlige debat. Men jeg vil gerne meget stærkt understrege, at der er tale om undtagelsen og ikke, sådan som det kunne fremgå, om reglen.

Helge Adam Møller (KF):

Jeg tror helt bestemt også, at det er undtagelsen hos de ca. 17.000 eller 18.000, der søger asyl i Danmark hvert år, men hvis der bare er to eller fire eller seks, som har en meget alvorlig kriminalitet bag sig, og hvor man ved et ganske almindeligt check hos Interpol kunne få det opklaret, så står jeg noget uforstående over for, at ministeren ikke synes, det er vigtigt at finde ud af, om det er to, fire eller seks. Derfor vil jeg gerne spørge ministeren igen, om mi-